

Kiss Anna

Nyugtalan ház

Nyugtalan
ház ez, a
lépcsőforduló,
hol jóskövek
tisztulnak
szegfűk közt
a földben,

omolva az
időben
egyre omló
világok, telt
holdad sem lelem,
őszöd elbánt
velem, ont

tányéromba
mézet,
ont elveszett
szárnyat
ablakomba,
lássak
hóban lelt
lapokra, hol

Jurij Vella
lelke bolyong,

világos, sík
havon szán,
magányos,
mint a róka,
égből
háncs-pelenkás
babák alá a
hóba, vének
a szánon
hajtók pedig,

telt holdad
sem lelem,
őszöd
elbánt velem,
ont elveszett
szárnyat
ablakomba,
lássak
hóban lelt
lapokra, hol

Sesztalov
lelke bolyong,

világos, sík
havon szán,
magányos,
mint a róka,
tűnik regébe,
hóba, és a
deszkaváros –

telt holdad
sem lelem,
őszöd
elbánt velem.

Nyugtalan
ház ez, a
lépcsőforduló,
hol jóskövek
tisztulnak
szegfűk közt
a földben,

omlanak
az időben
egyre omló
világok,
elveszett
szárnyakra,
hóban lelt
lapokra látok,

telt holdad
sem lelem,
hogy az idő
mi minden,

mi nem,

hogy mi nem!